

mentale administration er påtrængende. I 1972 udstedtes der i departementet over 15.000 tilladelser til international godstransport, og aktiviteten vil forstærkes gennem Danmarks EF-medlemsskab, der indebærer yderligere krav til denne administration, krav, som forventes forøget efterhånden, som den fælles transportpolitik realiseres.

Det anses derfor for nødvendigt at oprette en selvstændig institution til varetagelse af de nævnte opgaver og til bistand for ministeriets departement i sager om og forhandlinger om indenlandske og internationale vejtransportspørgsmål. Foruden deltagelse i arbejdet i EF's organer og i andre internationale organisationer er der her navnlig tale om forhandlinger vedrørende de med de fleste europæiske lande indgåede tosidede vejtransportaftaler og om indgåelse af nye sådanne aftaler. Institutionen vil med de i henhold til nærværende lovforslag og de øvrige anførte opgaver kunne etableres med et driftsbudget på ca. 1,8 mill. kr. årligt, hvoraf personaleudgifter ca. 1,2 mill. kr. Departementets besparelse ved udskillelsen af administrationen af den internationale vejtransport skønnes at andrage ca. ½ mill. kr. I en overgangsperiode på ca. et halvt år efter lovens vedtagelse og forud for dens ikrafttræden vil der være et ekstraordinært behov for 1-2 kontoruddannede personer, svarende til en udgift på 25-50.000 kr.

Udover anskaffelser af sædvanligt kontormateriel kræves etableret et fjernskriveranlæg. Oprettelsesafgiften andrager for tiden 20.000 kr.

Registreringen af de køretøjer, der anvendes til firmakørsel, forudsættes udført af centralregistret for motorkøretøjer. Spørgsmålet om, hvorvidt dette vil kunne gennemføres, vil blive forhandlet med justitsministeren. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at opgøre det ressourcebehov, registreringsordningen vil medføre.

Udgifterne ved forslagets gennemførelse og etableringen af institutionen skønnes i finansåret 1973-74 at ville beløbe sig til ca. 1 mill. kr.

Det er hensigten gennem opkrævning af gebyrer for institutionens udfærdigelse af tilladelser at søge opnået dækning for dens udgifter herved.

Lovforslaget indebærer ikke øgede udgifter for kommuner eller andre lokale forvaltningsmyndigheder.

Det er hensigten, at institutionen foruden administrationen af nye opgaver som følge af EF-medlemsskabet tillige pålægges administrationen i henhold til en eventuel ny lovgivning om indenlandsk omnibuskørsel.

En henlæggelse til vejtransportrådet og der-

med til institutionens administration af bestemmelserne for den internationale transport forudsætter ændringer i lov om international omnibuskørsel m. v. (lovbekendtgørelse nr. 319 af 10. juli 1967) og lov (nr. 232 af 25. maj 1951) om international godskørsel med motorkøretøjer. Forslag herom vil blive forelagt folketinget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

I § 1 er det angivet, hvad sigtet med lovforslaget er. Herom er der nærmere redegjort for i de almindelige bemærkninger.

Til § 2.

Fælles for de 3 i lovforslaget indeholdte definitioner af forskellige former for godskørsel, nemlig den såkaldte »godskørsel for fremmed regning«, »firmakørslen« og »fragtmandskørslen«, er, at den skal være udført med motorkøretøjer. Motorkøretøjer skal forstås i overensstemmelse med den i færdselslovens § 2 givne definition. Godskørsel udført med traktorer og motorredskaber, der er konstrueret til en hastighed af højst 30 km i timen, falder således uden for lovens område.

Afgørende for, om der foreligger »godskørsel for fremmed regning«, er, at der under kørslen mod vederlag transporteres gods, der ikke er knyttet til køretøjets ejer på en sådan måde, at kørslen falder ind under begrebet »firmakørsel«. Definitionen af dette begreb er derfor af afgørende betydning for definitionen af begrebet »godskørsel for fremmed regning«.

Den i § 2 indeholdte definition af »firmakørslen« er udarbejdet på grundlag af den i internationale overenskomster om godskørsel ad landevej anvendte definition. Afgørende for, om der foreligger firmakørsel, er, at det transporterede gods tilhører køretøjets ejer eller på anden i § 2 nærmere angivet måde er knyttet til denne. Den i § 2 angivne eksemplikation på en sådan tilknytning er udtømmende, og selve transporten må – sammenlignet med firmaets samlede aktivitet – repræsentere en underordnet funktion. Det forhold f. eks., at køretøjets ejer eller dennes virksomhed har påtaget sig at forsende gods i eget navn, men for andres regning (speditørvirksomhed) kan således ikke bringe kørslen ind under reglerne om firmakørsel.

Den virksomhed, der ejer godset – eller til hvem godset på den angivne måde er knyttet – skal være indregistreret som ejer af det køretøj, der benyttes til transporten. Hvis et firma danner en